

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ — Αρ. Φύλλου 493

5 Ιουνίου 1995

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Απόρριψη της από 13.4.1995 καταγγελίας των αιτούντων εκδοτών Παντελή Αναστασιάδη, Ηλία Μπουκουμάνη κ.λπ. κατά το μέρος της οποίας ζητείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την Επιτροπή για συμμετοχή τούτων στην 18η Γιορτή Βιβλίου που διοργανώνει ο ΣΕΒΑ 1

Απόρριψη αίτησης της TOYOTA ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ 2

Αποδοχή αίτησης των εταιρειών REAL-KAUF LEBENSMITTEL UND BRAUCHSGUTER VERTRIEBS KG, και ΣΕΛΜΑΝ Ελληνοελβετική Βιομηχανία Επεξεργασίας Ξύλου Α.Ε. 3

Μη επιβολή προστίμου στις ημεδαπές Α.Ε. «ΕΡΛΙΚΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» ΚΑΙ «ΔΟΠΛΕ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ». 4

Μη επιβολή προστίμου στις ημεδαπές Α.Ε. ΕΛΑΪΣ Α.Ε. ΚΑΙ ΕΔΙΝΑ Α.Ε. 5

ΥΠΟΥΡΓΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Αριθ. 246/6 (1)

Απόρριψη της από 13.4.1995 καταγγελίας των αιτούντων εκδοτών Παντελή Αναστασιάδη, Ηλία Μπουκουμάνη κ.λπ. κατά το μέρος της οποίας ζητείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την Επιτροπή για συμμετοχή τούτων στην 18η Γιορτή Βιβλίου που διοργανώνει ο ΣΕΒΑ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

(Άρθρου 8 Ν. 703/1977, όπως αυτός αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 του Ν. 1934/1991 και εξακολουθεί να ισχύει κατά τον κρίσιμο χρόνο, σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 3 του Ν. 2296/1995).

Συνεδρίασε στην αίθουσα 612 του Υπουργείου Εμπορίου στις 19.4.1995 και ώρα 14.00 με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος ο Γεώργιος Σκουλούδης και Μέλη τους Παναγιώτη Αθανάσογλου, Ιωάννη Καρυώτη και Ιωάννα Χατζή. Τα λοιπά Μέλη Τακτικά ή Αναπληρωματικά δεν ήταν παρόντα λόγω κωλύματός τους.

Γραμματέας η Σταυρούλα Χατζή.

Θέμα της Συνεδριάσεως ήταν η εξέταση της από 13.4.1995 αιτήσεως των εκδοτών 1) Παντελή Αναστασιάδη, 2) Ηλία Μπουκουμάνη, 3) Γεωργίου Ψύχαλου, 4) Κωνσταντίνου Ζουμπουλάκη, 5) Έφη Βασιλάκου, 6) Ιωάννη Κονιδάρη, 7) Ιωάννη Σμυρνιωτάκη, 8) Παύλου Βουδούρη, 9) Σταματίου Στίνη, 10) Ιωάννη Συλαίδη, 11) Γεωργίου Μέρμηγκα, 12) Γεωργίου Παπαδόπουλου, 13) Σπυρίδωνα Μαρίνη, 14) Χρήστου Παπαδόπουλου, 15) Ιωάννη Καρακότσογλου, 16) Νικολάου Βότση, 17) Οδυσσέα Χατζόπουλου και 18) Αντώνη Παγουλάτου κατά το μέρος της οποίας ζητείται η λήψη προσωρινών μέτρων από την Επιτροπή για συμμετοχή τους στη 18η Γιορτή Βιβλίου που διοργανώνει ο Σύλλογος Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθηνών.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης παραστάθηκαν οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι Νικόλαος Μοσχοβάκος και Χαρίλαος Μειδάνης για λογαριασμό των με αριθμούς 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8 και 14 (όπως αριθμούνται πιο πάνω) αιτούντων. Οι υπόλοιποι αιτούντες αν και κλητεύθηκαν για να ακουστούν δεν παραστάθηκαν.

Για το Σύλλογο Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθηνών παραστάθηκε ο Πρόεδρός του Θαν. Καστανιώτης, καθώς και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι Μιχαήλ Μαρίνος Παναγιώτης Νικολόπουλος Χ. Σουλδάτσου.

Στην αρχή της συζητήσεως έλαβε το λόγο ο Γενικός Εισηγητής Παναγιώτης Θωμόπουλος, ο οποίος ανέπτυξε την εισήγησή του.

Ακολούθως έλαβαν το λόγο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των μνημονευομένων αιτούντων, οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους και παρέσχον πληροφορίες, εξηγήσεις και διευκρινίσεις σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής. Τέλος έλαβαν το λόγο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι του Σ.Ε.Β.Α. καθώς και ο Πρόεδρός του, οι οποίοι ομοίως ανέπτυξαν τις απόψεις τους και παρέσχον πληροφορίες, εξηγήσεις και διευκρινίσεις σε ερωτήσεις που τους υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα Μέλη της Επιτροπής.

Στις 27.4.95 η Επιτροπή συνήλθε σε διάσκεψη, όπως ειδικότερα αναφέρεται στα πρακτικά, κατά την οποία αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του φακέλλου, την εισήγηση της Διευθύνσεως Ανταγωνισμού, τις απόψεις που διατύπωσαν οι ενδιαφερόμενοι, προφορικώς κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, και τα από 26.4.95 υπομνήματα που υπέβαλαν τούτοι μετά από χορήγηση σχετικής προθεσμίας.

Έκρινε ως ακολούθως:

Οι αιτούντες εκδότες με την από 13.4.95 καταγγελία-

αίτηση λήψης προσωρινών μέτρων επικαλούμενοι την 6/16.3.95 εγκύκλιο του Συλλόγου Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθηνών στην οποία αναφέρεται ότι «η Οργανωτική Επιτροπή έχει το δικαίωμα της αποδοχής ή μη των αιτήσεων όσων εκδοτών συμμετέχουν την ίδια περίοδο σε εκθέσεις που διοργανώνονται από μη συνδικαλιστικούς φορείς στο λεκανοπέδιο της Αττικής» ισχυρίζονται ότι τούτοι, οι οποίοι κατά το μήνα Μάρτιο είχαν δηλώσει συμμετοχή σε άλλη έκθεση που θα πραγματοποιηθεί στο χώρο του Ζαπείου από 29.4.95 έως 15.5.95 με βάση την εγκύκλιο αυτή δεν μπορούν να συμμετάσχουν στην έκθεση που διοργανώνει ο καταγγελόμενος– η αίτηση Σύλλογος στην 18η Γιορτή Βιβλίου στο Πεδίο του Άρεως κατά το χρονικό διάστημα από 12.5.95 έως 28.5.95 κατά παράβαση των άρθρων 1 και 2 του Ν. 703/77, όπως ισχύουν, καθώς και του άρθρου 5 παρ. 1 του Συντάγματος.

Στην παρ. 4 του άρθρου 9 του Ν. 703/1977, όπως το άρθρο τούτο τροποποιήθηκε με το άρθρο 22 του Ν. 2000/1991 και αντικαταστάθηκε πρόσφατα από την παρ. 6 του άρθρου 4 του Ν. 2296/1995 ορίζονται τα εξής:

« Η Επιτροπή Ανταγωνισμού είναι αποκλειστικά αρμόδια να λάβει ασφαλιστικά μέτρα αυτεπάγγελτα, κατόπιν αιτήσεως αυτού που έχει υποβάλλει καταγγελία, κατά το άρθρο 24 του παρόντος νόμου, ή κατόπιν αίτησης του Υπουργείου Εμπορίου, όταν πιθανολογείται παράβαση των άρθρων 1, 2 και 2α του παρόντος νόμου και συντρέχει επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στον αιτούντα ή στο δημόσιο συμφέρον....».

Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι αιτούντες εκδότες στην από 13.4.1995 καταγγελία τους προς την Διεύθυνση Ανταγωνισμού του Υπουργείου Εμπορίου αναφέρουν στην τελευταία παράγραφο τα ακόλουθα:

«Ωσαύτως λόγω της κατεπείγουσης περιπτώσεως και προς αποτροπή άμεσου επικείμενου κινδύνου νοθευσης του ανταγωνισμού λόγω της πρόδηλα καταχρηστικής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης του καταγγελομένου συντρέχει νόμιμος λόγος για λήψη προσωρινών μέτρων από την Επιτροπή Ανταγωνισμού προ πάσης συζητήσεως της υποθέσεως σε αυτήν».

Περαιτέρω οι αιτούντες, ενών στην καταγγελία αυτή δεν επικαλούνται οποιαδήποτε ανεπανόρθωτη βλάβη που θα επέλθει σ' αυτούς από τη μη συμμετοχή τους στην 18η Γιορτή Βιβλίου, στο από 26.4.95 υπόμνημά τους (των εκδοτών που παραστάθηκαν κατά τη συζήτηση), καθώς και από την προφορική διαδικασία κατά τη συζήτηση της υπόθεσης) βλ. στα πρακτικά και την μαρτυρία της μάρτυρος Βουλγαρίδη Τρισεύγενης για λογαριασμό του Κ. Μπουκουμάνη) προκύπτει ότι εάν τούτοι δεν συμμετάσχουν στην 18η Γιορτή Βιβλίο όχι μόνο δεν θα επιτύχουν έναν αρκετά μεγάλο αριθμό πωλήσεων βιβλίων, όπως γίνεται σε κάθε έκθεση, αλλά και δεν θα δοθεί η δυνατότητα στους επισκέπτες της έκθεσης να ενημερωθούν για τις εκδόσεις, ώστε να πραγματοποιήσουν αγορές βιβλίων και μετά την έκθεση.

Στη συνέχεια οι αιτούντες αναφέρουν στο παραπάνω υπόμνημα ότι η μη συμμετοχή τους στην 18η Γιορτή Βιβλίου συνεπάγεται αποκλεισμό από τη μοναδική δυνατότητα προβολής τους και τεράστια οικονομική και επαγγελματική ζημία, καθώς όλες οι πρόσφατες εκδόσεις τους θα μείνουν άγνωστες για το ευρύ αναγνωστικό κοινό που κατά παράδοση ενημερώνεται από τις εκθέσεις βιβλίου, ότι η πιο πάνω γιορτή βιβλίου είναι η μεγαλύτερη και πλέον προβεβλημένη έκθεση βιβλίου που διοργανώνεται στην Ελλάδα, ότι έχουν προβεί σε εκτύπωση έντυπου υλικού για την 18η Γιορτή Βιβλίου, και ότι έχουν δημιουργήσει χρέη, έχουν ανειλημένες υποχρεώσεις, στην εξόφληση εισφορών στο ΙΚΑ, έχουν προβεί σε προσλήψεις προσωπικού κ.λπ. Προς απόδειξη των στοιχείων τούτων οι αιτούντες επικαλούνται και προσκομίζουν την από 19.4.95 υπεύθυνη δήλωση του Γεωργίου Ψύχαλου, την υπεύθυνη δήλωση και τη συγκεντρωτική εκτύπωση εσόδων έτους 1994 του Ιωάννη Κονιδάρη, την από 18.4.95 υπεύθυνη δήλωση και το γενικό καθολικό των μηνών Μαΐου 1994, Ιουνίου 1994 και Ιουλίου 1994 του Ιωάννη Σμυρνιωτάκη, την από 19.4.95 υπεύθυνη δήλωση του Χρήστου Παπαδόπουλου, την από 18.4.95 βεβαίωση του εκπροσώπου της εταιρείας «ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΙΣ ΕΠΕ» και την από 18.4.95 υπεύθυνη δήλωση του Ευάγγελου Τρικεριώτη.

Ενόψει τούτων η Επιτροπή Ανταγωνισμού έχοντας υπόψη ότι για τη μη συμμετοχή των αιτούντων στην έκθεση που διοργανώνεται από την εταιρεία INTERFORM στο Ζάππειο από 2.4.95 έως 15.5.95, η οποία γίνεται για πρώτη φορά και η οποία κατά την ομολογία των αιτούντων είναι υποδεέστερη της εκθέσεως του Συλλόγου Εκδοτών Βιβλιοπωλών Αθηνών (η τελευταία συνεπάγεται μοναδική δυνατότητα προβολής, είναι η μεγαλύτερη και πλέον προβεβλημένη έκθεση βιβλίου, που διοργανώνεται κάθε χρόνο σε όλη την Ελλάδα), δεν αναφέρεται ότι θα υποστούν την οποιαδήποτε ανεπανόρθωτη βλάβη (η οποία κατά την έννοια του νόμου πρέπει να είναι σημαντική), ότι με την Κ1-1452/30.5.94 απόφαση του Υπουργού Εμπορίου (ΦΕΚ 428/7.6.94 τ.Β') λαμβάνεται μέριμνα να μη συμπίπτουν οι ημερομηνίες διεξαγωγής ομοίων εκθέσεων και να μη διενεργούνται λιανικές πωλήσεις εκθεμάτων μέσα στον εκθεσιακό χώρο κατά τη διάρκεια λειτουργίας της έκθεσης, κρίνει ομόφωνα, ανεξάρτητα από το εάν η συμπεριφορά του καταγγελομένου Συλλόγου με την 6/16.3.95 εγκύκλιο του (18η ΓΙΟΡΤΗ ΒΙΒΛΙΟΥ - ΠΕΔΙΟΝ ΑΡΕΩΣ 12-28 ΜΑΪΟΥ 1995) προσκρούει στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 703/1977 (βλ. σχετική απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 18ης Σεπτεμβρίου 1987), ότι δεν συντρέχουν επείγουσα περίπτωση προς αποτροπή άμεσα επικείμενου κινδύνου ανεπανόρθωτης βλάβης στους αιτούντες ή στο δημόσιο συμφέρον και συνεπώς πρέπει αν απορριφθεί η από 13.4.95 καταγγελία των αιτούντων κατά το μέρος της οποίας ζητείται η λήψη προσωρινών μέτρων από την Επιτροπή για συμμετοχή στη 18η Γιορτή Βιβλίου που διοργανώνει ο Σ.Ε.Β.Α.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 13.4.95 καταγγελία των αιτούντων κατά το μέρος της οποίας ζητείται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων από την Επιτροπή για συμμετοχή τούτων στην 18η Γιορτή Βιβλίου που διοργανώνει ο Σ.Ε.Β.Α.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Αριθ. 248/7 (2)

Απόρριψη αίτησης της ΤΟΥΟΤΑ ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Εμπορίου στις 15.2.1995 ώρα 12.30 μεσημβρινή με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Γ. Σκουλούδης

Μέλη: Γεώργιος Κώττης, Ιωάννης Δρυλεράκης, Ιωάννα Χατζή, Παναγιώτης Αθανασόγλου

Γραμματέας: Σταυρούλα Χατζή

Τα λοιπά Τακτικά και Αναπληρωματικά Μέλη δεν ήταν παρόντα λόγω κωλύματός τους.

Θέμα της Συνεδρίασης η υπόθεση: Επιλεκτική διανομή μεταξύ της Εταιρείας ΤΟΥΟΤΑ ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ και των μεταπωλητής της.

Από πλευράς ενδιαφερομένων παρέστη η ΤΟΥΟΤΑ ΕΛΛΑΣ ΑΕΒΕ, δια της Πληρεξουσίου Δικηγόρου Ελένης Παπακωνσταντίνου.

Στην αρχή της συζήτησης έλαβε το λόγο ο Γενικός Εισηγητής Ελευθέριος Θωμόπουλος, ο οποίος ανέπτυξε την εισήγηση της υπηρεσίας επί της υπόθεσης. Ακολούθως έλαβε το λόγο η ενδιαφερόμενη η οποία ανέπτυξε τις απόψεις και παρείχε πληροφορίες διευκρινήσεις και εξηγήσεις που της υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής που έλαβαν το λόγο. Στη συνέχεια η Επιτροπή συνήλθε σε διάσκεψη κατά την οποία αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του φακέλλου την εισήγηση της Υπηρεσίας Ανταγωνισμού και τις απόψεις που διετύπωσε εγγράφως και προφορικώς κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η ενδιαφερόμενη

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Επειδή οι συμβάσεις αποκλειστικής διανομής δεν αντίκεινται κατ' αρχήν και από την ίδια τους τη φύση στους κανόντες προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού, παρά μόνο εφόσον σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση συνοδεύονται από παρεπόμενες ρήτρες που παρακωλύουν, περιορίζουν ή νοθεύουν αισθητά τον ανταγωνισμό (βλ. νομολογία της Επιτροπής σε Ι. Σχινά, η Προστασία του Ανταγωνισμού, σελ. 91 υπό το άρθρο Β.Α. Δούβλη, Οι συμφωνίες αποκλειστικής διανομής και διάθεσης). Το δε άρθρο 1 του Κανονισμού (ΕΟΚ) 123/85 προβλέπει ρητώς τη δυνατότητα αποκλειστικής διανομής στην περίπτωση (α).

Επειδή συμβάσεις αποκλειστικής διανομής των οποίων οι όροι βρίσκονται σε πλήρη αρμονία με τους Κανονισμούς ΕΟΚ, οι οποίοι χορηγούν ομαδικές εξαιρέσεις κατά το σχετικό νομικό πλαίσιο δεν μπορεί να θεωρηθούν ότι περιορίζουν, παρακωλύουν ή νοθεύουν τον ανταγωνισμό στην Ελλάδα, σύμφωνα και με τη σταθερή νομολογία της Επιτροπής αυτής (Βλ. και Διοικ. Πρωτ. Αθ.3254/91 σε Δ/δικ.4(1992) 216 επ. και Διοικ. ΕΦΑθ.3579/92 αδημ.).

Επειδή υπό το πρίσμα αυτό πρέπει να εξετασθεί η υπό κρίσιν σύμβαση μεταξύ της ΤΟΥΟΤΑ ΕΛΛΑΣ ΑΕ και της ομορρύθμου εταιρείας υπό την επωνυμία «Κ. ΚΑΡΑΜΟΥΤΣΑΝΤΑΣ - Γ. ΠΕΡΛΕΠΕΣ», προκειμένου να κριθεί αν περιέχει όρους οι οποίοι αντίκεινται στο άρθρο 1 παράγρ. 1 του Ν. 703/77, ώστε να κριθεί αν συντρέχει περίπτωση χορηγήσεως εξαιρέσεως κατά την παρ. 3 του ιδίου άρθρου.

Επειδή η Επιτροπή αποδέχεται την Εισήγηση του Διευθυντή της Διευθύνσεως Έρευνας Αγοράς-Ανταγωνισμού, σύμφωνα με την οποία οι συνθήκες που περιγράφονται στην υπ' αριθ. 75/89 γνωμοδότηση της παρούσας Επιτροπής, η οποία έγινε αποδεκτή με την υπ' αριθ. Α1-333/28.3.89 Απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και επικυρώθηκε με τις αποφάσεις υπ' αριθ. 3254/91 του Διοικ. Πρωτ. Αθ. (ΔΙΔΙΚ. 4(1992).216 επ.) και Διοικ. ΕφΑθ.3579/92 αδημ.), έχουν διαφοροποιηθεί δεδομένου ότι λόγω των κινήτρων που δόθηκαν για αποσύρσεις παλαιών αυτοκινήτων, προκειμένου να αντικατασταθούν με καινούργια μεταβλήθηκε η σύνθεση του πληθυσμού τους στην Ελλάδα, κατά τα ειδικότερον αναφερόμενα με πλήρη τεκμηρίωση στην παραπάνω εισήγηση.

Επομένως οι συνθήκες που ήδη επικρατούν στην Ελληνική αγορά δεν εμποδίζουν να κριθεί το σύννομο της συμβάσεως υπό το πρίσμα του προαναφερθέντος Κανονισμού.

Επειδή σχετικά με τους όρους τους οποίους η Εισήγηση του Διευθυντή της Δ/νσεως Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού θεωρεί ότι αντίκεινται στο άρθρο 1 παράγρ. 1 η Επιτροπή έκρινε τα εξής:

α) Η διατύπωση της διάταξης του όρου 2.1 σύμφωνα με την οποία «μετά από πρόταση του Εμπόρου η Εταιρεία αποδέχεται και ορίζει τον Έμπορο ως Έμπορο ΤΟΥΟΤΑ» είναι άσχετη με την τυχόν μη ορθή εφαρμογή συστήματος επιλεκτικής διανομής ή την ύπαρξη αποκλειστικότητας και απλώς εκφράζει την συγκεκριμένη και απαραίτητη σύμπτωση βουλήσεων, προκειμένου να υπάρξει σύμβαση. Είναι δε νομικώς αδιάφορο εν προκειμένω, αν η πρωτοβουλία προήλθε από τον ένα ή τον άλλο συμβαλλόμενο. Άλλωστε στην υπό κρίσιν περίπτωση δεν πρόκειται περί εφαρμογής συστήματος επιλεκτικής αλλά, σύμφωνα με τον όρο 2.3, αποκλειστικής διανομής, το οποίο, κατά τα προεκτεθέντα, δεν εμφανίζεται αντίθετο καθ' εαυτό στο άρθρο 1 παρ. 1 του Ν. 703/77.

β) Το δικαίωμα πραγματοποιήσεως αμέσων πωλήσεων που διατηρεί η Εταιρεία κατά τον όρο 3.1 δεν παρακωλύει, νοθεύει ή παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό, αλλ' αντιθέτως κρίνεται από την Επιτροπή απαραίτητος για την αποφυγή εγκλωβισμού των υποψηφίων αγοραστών, τον οποίο θα συνεπαγόταν η εφαρμογή του περί αποκλειστικότητος όρου. Πράγματι η συμβατική δέσμευση της ΤΟΥΟΤΑ, να μη διορίζει άλλο διανεμητή στην γεωγραφική περιοχή του Διανομέα, θα εμπόδιζε τον καταναλωτή να επιλέξει την απευθείας αγορά από την ΤΟΥΟΤΑ ή από άλλο διανομέα άλλης περιοχής, διαπραγματευόμενος καλύτερους όρους κατά την κρίση του, αν εξικνείτο μέχρι του σημείου, ώστε η ΤΟΥΟΤΑ ν' αναλαμβάνει την υποχρέωση να μην πωλεί σε κατοίκους της περιοχής. Ούτε προκύπτει από οποιαδήποτε διάταξη του Κανονισμού 123/85 ότι η διατήρηση από τον αντισυμβαλλόμενο του Διανομέα του δικαιώματος απευθείας πωλήσεων αντιβαίνει προς τις διατάξεις του. Αντιθέτως στο άρθρο 2 του κανονισμού αναγνωρίζει εμμέσως πλην σαφώς τη δυνατότητα του προμηθευτή εν προκειμένω της εταιρείας, να διατηρήσει το δικαίωμα απευθείας πωλήσεως των προϊόντων στη συμφωνηθείσα περιοχή. Ως έχει επομένως ο όρος δεν εμφανίζεται να αντίκειται στο άρθρο 1 παραγρ. 1 του Ν. 703.

γ) Ακύρωση παραγγελιών. Η επιτροπή κρίνει ότι η διάταξη του όρου 3.11, στο οποίο, κατά τη δήλωση του Διευθυντή της Διευθύνσεως Έρευνας Αγοράς - Ανταγωνισμού, αναφέρεται το σημείο 3 του Κεφαλαίου Δ της Εισηγήσεως (όροι μη σύμφωνοι με τον Κ123/85), είναι διάταξη γενικής εφαρμογής και αναφέρεται στη διακοπή της κυ-

κλοφορίας ενός οποιουδήποτε προϊόντος της εταιρείας (π.χ. ενός μοντέλου), ανεξάρτητα από το εάν υπάρχουν ανεκτέλεστες παραγγελίες που έχουν γίνει αποδεκτές ή αν ο Διανεμητής διαθέτει ήδη στο απόθεμά του τέτοια αυτοκίνητα. Υπό την έννοια αυτή η διάταξη έχει εξαιρετικό χαρακτήρα, δεν αφορά τη σύμβαση με συγκεκριμένο Διανεμητή και επομένως δεν δημιουργεί γενικό δικαίωμα της εταιρείας να ακυρώνει μονομερώς και αυθαιρέτως, παραγγελίες που έχει αποδεχθεί. Επομένως η Εισήγηση στο σημείο αυτό στηρίζεται επί εσφαλμένης προϋποθέσεως.

δ) Ανώτατες τιμές. Η Επιτροπή κρίνει ότι ο καθορισμός ενδεικτικών ανωτάτων τιμών πωλήσεως περιορίζει τον ανταγωνισμό, όταν γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε ο λιανοπωλητής είτε να θεωρεί ότι δεσμεύεται απ' αυτές, είτε να επωφελείται απ' αυτές, ώστε να καθορίσει τη λιανική τιμή όχι με βάση το κόστος του και τις συνθήκες της αγοράς, αλλά με βάση την υποδεικνυόμενη ανωτάτη τιμή (βλ. και Επ. Ανταγωνισμό 4/1983). Αντιθέτως δεν περιορίζεται ο ανταγωνισμός όταν η υπόδειξη ανωτάτων τιμών έχει καθαρά ενδεικτικό χαρακτήρα (βλ. και αποφάσεις ΕΑ 57/87 και 83/89 και υπόθεση ΔΕΚ. 161/84 Pronuptia de Paris V. Schillgalis). Αφ' ετέρου ο Κ123/85 δεν απαγορεύει τον καθορισμό ανωτάτων τιμών λιανικής πωλήσεως, αλλά μόνο κατωτάτων τιμών ή ανωτάτων ποσοστών εκπτώσεως από τον Διανομέα (άρθρο 6 πάραγρ. 2). Ούτε συνάγεται ότι ο Κανονισμός, απαγορεύοντας τον καθορισμό ανωτάτου ορίου εκπτώσεως, απαγορεύει εμμέσως και τον καθορισμό ανωτάτων τιμών, πράγμα που είναι φυσικό ότι θα έπραττε ευθέως.

Εν προκειμένω δεν προκύπτουν πραγματικά περιστατικά τα οποία να θεμελιώνουν συμπέρασμα ότι ο καθορισμός ενδεικτικών ανωτάτων τιμών πώλησης και η αναγραφή τους σε αποστελλόμενους τιμοκαταλόγους περιορίζει τον ανταγωνισμό, αλλά μάλλον στοχεύει στη προστασία του καταναλωτή και στη δυνατότητα διατηρήσεως ανταγωνιστικών τιμών προκειμένου το αυτοκίνητο της εταιρείας, ως προϊόν, να μη βρίσκεται εκτός ορίων αγοράς για την κατηγορία του. Άλλωστε είναι συναλλακτική πρακτική στον τομέα της εμπορίας αυτοκινήτων να δημοσιεύονται στον τύπο ενδεικτικές τιμές πωλήσεως και επομένως η πρακτική αυτή εμφανίζεται ως συνήθης και εμπορικά απαραίτητη.

ε) Πωλήσεις μέσω παραγγελιοδόχων. Οι διατάξεις του όρου 4.6 είναι σύμφωνες με τη δυνατότητα που παρέχει το άρθρο 3 παραγρ. 10 του Κανονισμού. Η διάταξη αυτή επιτρέπει στην εταιρεία να περιορίζει τη δυνατότητα πωλήσεως από το Διανομέα σε μεταπωλητή, εκτός αν πρόκειται για μεταπωλητή του δικτύου διανομής ή αν πρόκειται για ανταλλακτικά κατά την περίπτωση β της παραγρ. 3 του Κανονισμού. Εν προκειμένω και οι δύο αυτές εξαιρέσεις περιλαμβάνονται στον όρο 4.6, στις οποίες προστίθενται και η συμμόρφωση του μεταπωλητή με αγορανομικές ή άλλες διατάξεις του Ελληνικού δικαίου, όπως και η πώληση σε ενδιάμεσο πρόσωπο, το οποίο δεν είναι μεταπωλητής, αλλά ενεργεί για λογαριασμό τελικού καταναλωτή και επομένως εξομοιώνεται μεταπωλητή αυτόν. Η τελευταία αυτή διάταξη της περιπτώσεως δ του όρου 4.6 της υπό κρίσιν συμβάσεως βρίσκεται σε αρμονία με την από 16.6.1994 απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθ. C-322/93 P (Automobiles Peugot As και Peugeot SA και Επιτροπής των ΕΚ) και την από 12.7.91 όμοια μεταξύ των αυτών διαδίκων για τη λήψη προσωρινών μέτρων. Πράγματι αμφότερες οι παραπάνω αποφάσεις έκριναν παράνομη την άρνηση εφοδιασμού ενδιαμέσου προσώπου, επειδή το τελευταίο δεν ήταν μεταπωλητής, αλλά ενεργούσε για λογαριασμό συγκεκριμένων αγοραστών, ως αντιπρόσωπος και πληρεξούσιός τους. Η δε υπό κρίση περ. (δ) διασφαλίζει ακριβώς ότι ο Διανομέας δεν δικαιούται να αρνηθεί πώληση σε περιπτώσεις υπάρξεως παραγγελίας από πρόσωπα που συναλλάσσονται με τη παραπάνω ιδιότητά τους. Άλλωστε η παραπάνω λύση είναι σύμφωνη και με την Ανακοίνωση της Επιτροπής ΕΟΚ 91/C329/06 (ΕΕΕΚ C329/20 18.12.1991). Η δε διάταξη που απαγορεύει στο Διανομέα να παρέχει στα ενδιάμεσα αυτά πρόσωπα εκπτώσεις διαφορετικές από αυτές που είναι αποδεκτές κατά τα συναλλακτικά ήθη, κρίνεται ότι όχι μόνο δεν περιορίζει ή νοθεύει τον ανταγωνισμό αλλ' αντιθέτως είναι απαραίτητη για τη διασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού μεταξύ του παραγγελιοδόχου και των άλλων Διανομέων και μεταπωλητών, οι οποίοι άλλωστε αντιμετωπίζουν και αυξημένο εμπορικό κίνδυνο, λόγω της διαθέσεως των απαραίτητων κεφαλαίων για τη χρηματοδότηση των αγορών προς μεταπώληση.

στ) Εξαγωγές. Η Επιτροπή κρίνει ότι η διάταξη της περ. (β) του όρου 4.2 της συμβάσεως δεν περιορίζει ούτε απαγορεύει τις εξαγωγές από τον Διανομέα, αλλ' αντιθέτως προϋποθέτει τη δυνατότητα πραγματοποιήσεως των απ' αυτόν. Όμως η καθιέρωση υποχρεώσεως γνωστοποιήσεως κάθε περιπτώσεως που λαμβάνει χώραν διερευνητική δήλωση τρίτου για αγορά αυτοκινήτου προς εξαγωγή, εμφανίζεται ως περιορισμός και προσπάθεια ελέγχου των εξαγωγών του Διανομέα, χωρίς να συντρέχει επαρκής προς τούτο λόγος ή τουλάχιστον χωρίς να επεξηγείται λειτουργική ανάγκη υπάρξεως του περιορισμού αυτού και συνδρομής των προϋποθέσεων της παραγρ. 3 του άρθρου 1 του Ν. 703/77. Επομένως ο περιορισμός αυτός αφ' ενός μεν είναι παράνομος, αφ' ετέρου δε δεν προβάλλεται η συνδρομή των προϋποθέσεων για την χορήγηση εξαιρέσεως.

ζ) Διαφήμιση. Η διαφήμιση την οποία απαγορεύει η περίπτωση (ε) του όρου 6.2 της συμβάσεως αποτελεί ενεργητική πώληση και καλώς απαγορεύεται σύμφωνα και με τη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 8 περ. (β) του Κανονισμού 123/85 σε συνδυασμό και μεταπωλητή τα αναγραφόμενα στο σημείο 9 του Προοιμίου του Κανονισμού.

η) Καταγγελία. Επειδή η σύμβαση ορίζεται σύμφωνα με τον όρο 1.4 ως αορίστου διαρκείας και επομένως εξ ορισμού η οριστική της διάρκεια καθορίζεται από το χρόνο της καταγγελίας της, η οποία όμως σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ. 2 υποπ. 2 του Κανονισμού πρέπει να είναι τουλάχιστον ετήσια, όπως και είναι σύμφωνα με τον όρο 6.4 της κρινομένης συμβάσεως. Η διάταξη όμως της περιπτώσεως (α) του όρου 6.3 της συμβάσεως η οποία χορηγεί δικαίωμα καταγγελίας στην εταιρεία, όταν διαπιστώσει ότι η ίδια βρίσκεται σε αδυναμία να ανταποκριθεί στις παραγγελίες του Διανομέα, είναι αντίθετη προς τον Κανονισμό κατά τα ανωτέρω. Ούτε πρόκειται δε για έκτακτη καταγγελία, όπως η προβλεπόμενη από τον όρο 6.2 της υπό κρίσιν συμβάσεως, η οποία δεν περιορίζεται από τον Κανονισμό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 5 παράγρ. 4 του Κανονισμού αυτού. Ο όρος δεν καθίσταται συμβατός με τον Κανονισμό, επειδή δικαίωμα τακτικής καταγγελίας χορηγείται και στον Διανεμητή. Και ναι μεν το άρθρο 5 πα-

ράγρ. 2, 2β του Κανονισμού προβλέπει ότι η υποχρέωση ετήσιας προθεσμίας καταγγελίας δεν ισχύει αν πρόκειται για πρώτη ένταξη του Διανομέα στο δίκτυο διανομής και για την πρώτη ένταξη του Διανομέα στο δίκτυο διανομής και για την πρώτη διάρκεια της συμφωνίας ή για την πρώτη δυνατότητα τακτικής καταγγελίας, όμως, ασχέτως του ό,τι εν προκειμένω δεν αποδεικνύεται ότι πρόκειται για πρώτη διάρκεια συμφωνίας, δεν προκύπτει εν πάσει περιπτώσει ποιό είναι το αρχικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου δεν θα ισχύει η υποχρέωση ετησίας προειδοποιήσεως για την καταγγελία της συμβάσεως. Υπό την αντίθετη εκδοχή η εταιρεία θα διατηρούσε εσαεί δικαίωμα τακτικής καταγγελίας για τον ειδικό λόγο που προβλέπεται στον παραπάνω όρο χωρίς την τήρηση της ετησίας προθεσμίας που απαιτεί ο Κανονισμός.

θ) Εκκρεμείς παραγγελίες. Η διάταξη του όρου 7.2, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αντίκειται σε διατάξεις του Κανονισμού, ο οποίος σιωπά επί του θέματος. Εφ' όσον όμως η μεν έκτακτη καταγγελία, γίνεται μεν άνευ τηρήσεως προθεσμίας οφείλεται όμως σε παράβαση της συμβάσεως από το Διανομέα, η δε τακτική προ μακρού χρόνου και επομένως παρέχει την ευκαιρία προγραμματισμού η έγκυρη ακύρωση των παραγγελιών οι οποίες ευλόγως δεν εκτελέστηκαν θα κριθεί κατά τις διατάξεις του αστικού δικαίου και δεν αποτελεί όρο ο οποίος περιορίζει, νοθεύει ή παρεμποδίζει τον ανταγωνισμό.

ι) Τεχνική υποστήριξη. Η συνέχιση της τεχνικής υποστηρίξεως για χρονικό διάστημα που συμβαδίζει με την εγγύηση που παρέχεται στους αγοραστές αυτοκινήτων πελάτες του Διανομέα δεν περιορίζει τον ανταγωνισμό, ούτε αποτελεί υπερβολικό βάρος για τον Διανομέα, αφού αφ' ενός μεν δεν παρέχεται δωρεάν αλλά καλύπτεται από τον όρο 4.13 περ. (β) αφ' ετέρου δε κρίνεται ως απαραίτητη προστασία του αγοραστή πελάτη του Διανεμητή. Λόγω δε της μακράς διαρκείας της προθεσμίας καταγγελίας ο Διανεμητής μπορεί να προγραμματίσει τις πωλήσεις του και να λάβει τα ενδεικνυόμενα μέτρα για την εξυπηρέτηση των πελατών του. Άλλωστε το ενδιαφέρον του Κανονισού για την εξυπηρέτηση των πελατών δηλώνεται ρητώς στο σημείο 20 του Προϊμίου του και επομένως πρέπει να λαμβάνεται σοβαρά υπ' όψει από τον ερμηνευτή.

Επειδή προϋπόθεση της χορηγήσεως εξαιρέσεως κατά το άρθρο 1 παράγρ. 3 του Ν. 703/77 είναι να αντίκειται η συμφωνία στην παράγρ. 1 του άρθρου αυτού (Βλ. Ι. Σχινά, η Προστασία του Ανταγωνισμού, σελ. 167 επ. υπό το άρθρο Ι.Κ. Δρυλλεράκη, Η εξαίρεση από την Απαγόρευση Συμπράξεων).

Επειδή οι όροι 2.1, 3.1, 3.11, 4.2 περ. α και 5.10 περ. α, 4.6, 4.7, 413 περ. γ, 6.2 περ. (2) 6.3 περ. β και 7.2 β, δεν αντίκεινται στο άρθρο 1 παραγρ. 1 κατά τα προεκτεθέντα, οι δε όροι 4.2 (β) και 6.3 περ. (α) αντίκειται στη παραπάνω διάταξη και δεν προβάλλονται νόμιμοι λόγοι για την χορήγηση εξαιρέσεως κατά το άρθρο 1 παρ. 3.

Επειδή όροι που αντίκεινται στις διατάξεις του άρθρου 1 παρ.1 του Ν. 703/77 είναι αυτοδικαίως άκυροι σύμφωνα μεταπωλητή τη διάταξη της παρ. 2 του παραπάνω άρθρου 1 και του άρθρου 3 του ιδίου νόμου, δια ταύτα:

απορρίπτει εξ ολοκλήρου την υπό κρίση αίτηση.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 3 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος

Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Αριθ. 250/8 (3)

Αποδοχή αίτησης των εταιρειών REAL-KAUF LEBENSMITTEL UND BRAUCHSGUTER VERTRIEBS KG, και ΣΕΛΜΑΝ Ελληνοελβετική Βιομηχανία Επεξεργασίας Ξύλου Α.Ε.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Συνεδρίασε στην αίθουσα 611 του Υπουργείου Εμπορίου στις 15.3.1995 ώρα 13.30 με την εξής σύνθεση:

Πρόεδρος: Γ. Σκουλούδης

Μέλη: Ιωάννης Δρυλεράκης, Ιωάννα Χατζή, Παναγιώτης Αθανάσογλου, Νικήτας Χριστόπουλος, Σωτήριος Παπαμιχαήλ.

Γραμματέας: Η Σταυρούλα Χατζή

Τα λοιπά Τακτικά και Αναπληρωματικά Μέλη δεν ήταν παρόντα λόγω κωλύματός τους.

Θέμα της Συνεδρίασης η υπόθεση: Ίδρυση Κοινής Επιχείρησης.

Από πλευράς ενδιαφερομένων παρέστη η REAL-KAUF LEBENSMITTEL UND BRAUCHSGUTER VERTRIEBS KG, δια του Πληρεξουσίου Δικηγόρου τη Κων/νου Πολυζωγόπουλου.

Στην αρχή της συζήτησης έλαβε τον λόγο ο Γενικός Εισηγητής, Ελευθέριος Θωμόπουλος ο οποίος ανέπτυξε την εισήγηση της υπηρεσίας επί της υπόθεσης. Ακολούθως έλαβε τον λόγο η ενδιαφερόμενη η οποία ανέπτυξε τις απόψεις και παρείχε πληροφορίες, διευκρινήσεις και εξηγήσεις που της υπέβαλαν ο Πρόεδρος και τα μέλη της Επιτροπής που έλαβαν το λόγο. Στη συνέχεια η Επιτροπή συνήλθε σε διάσκεψη κατά την οποία αφού έλαβε υπόψη τα στοιχεία του φακέλλου την εισήγηση της Υπηρεσίας Ανταγωνισμού και τις απόψεις που διετύπωσε εγγράφως και προφορικώς κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η ενδιαφερόμενη,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ

Επειδή η ίδρυση κοινής επιχειρήσεως χωρίς να διασφαλίζεται ο έλεγχός της, δεν αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια της διατάξεως του άρθρ. 4 του Ν. 703/77, όπως ίσχυε κατά το χρόνο της ιδρύσεως της εταιρείας κατά τροποποίησή της με τη διάταξη του άρθρ. 1 του Ν. 1934/1991. Ο έλεγχος δε αυτός δεν θεωρείται κατά νόμον υπάρχων έστω και αν η REAL KAUF Ε.Ε. είχε το δικαίωμα διορισμού τριών από τα πέντε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της κοινής εταιρείας, διότι το δικαίωμα αυτό, στην έκταση που τυχόν υπήρχε, ήταν αποτέλεσμα συμφωνίας μεταξύ των κατά 50% μετόχων και όχι συνέπεια της αποκτήσεως «δικαιωμάτων» συμμετοχής στην επιχείρηση», όπως απαιτεί το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του ανωτέρω άρθρ. 4.

Ως δικαίωμα συμμετοχής, κατά την παραπάνω διάταξη, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, πρέπει να θεωρήσουμε τα δικαιώματα του μετόχου Α.Ε. ή του εταίρου Ε.Π.Ε. τα οποία πηγάζουν από την κυριότητα των μετοχών ή από το δικαίωμα επί των εταιρικών μεριδίων, ή την εται-

ρική ιδιότητα του ομορρύθμου εταίρου προσωπικής εταιρείας ή του εταίρου εταιρείας αστικού δικαίου, τα οποία παρέχουν το δικαίωμα και τη δυνατότητα καθορισμού της δράσεως μιας επιχειρήσεως.

Επειδή επομένως η υπό κρίση συμφωνία δεν αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια της ανωτέρω διατάξεως, είναι δυνατόν να εμπίπτει στην διάταξη της παρ. 1 του άρθρ. 1 του Ν. 703/77 και πρέπει να εξετασθεί υπό το πρίσμα αυτό.

Επειδή από κανένα στοιχείο του φακέλλου δεν προκύπτει ότι η παραπάνω συμφωνία είχε ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα την παρακώληση, τον περιορισμό ή τη νόθευση του ανταγωνισμού δεδομένου ότι η δεύτερη από τις αιτούσες Σέλμαν Ελληνοελβετική Βιομηχανία Επεξεργασίας Ξύλου δεν ασχολιόταν με το λιανεμπόριο ούτε προκύπτει ότι μπορούσε να αποτελέσει δυνητικό ανταγωνιστή της πρώτης των αιτουσών, αν τυχόν δεν πραγματοποιούσε την ίδρυση της κοινής επιχειρήσεως. Τούτο άλλωστε επιβεβαιούται και από τη μεταγενέστερη εξέλιξη της σχέσεως των αιτουσών, όπως προκύπτει από την εισήγηση της Διευθύνσεως Έρευνας Αγοράς και Ανταγωνισμού. Πράγματι η ΣΕΛΜΑΝ περιόρισε τη συμμετοχή της στο 10% του μετοχικού κεφαλαίου λίαν συντόμως, εν συνεχεία δε μεταβίβασε και το ποσοστό αυτό και έπαψε να συμμετέχει στην επιχείρηση.

Επειδή κατά πάγια αρχή του διοικητικού δικαίου η διοίκηση εκδίδει τις αποφάσεις της επί τη βάσει του διαδικαστικού κανόνα δικαίου που ισχύει κατά το χρόνο της εκδόσεως της διοικητική πράξεως.

Επειδή η δυνατότητα εκδόσεως Αρνητικής Πιστοποιήσεως, η οποία ίσχυε κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως δυνάμει του άρθρου 11 του Ν. 703/77, καταργήθηκε μεν στον ενδιάμεσο χρόνο με το άρθρ. 23 του Ν. 2000/91, ήδη όμως κατά το χρόνο εκδικάσεως της αιτήσεως είχε επανέλθει σε ισχύ με το άρθρο 4 παρ. 8 τουΝ. 2296/95 και επομένως υπάρχει δυνατότητα χορηγήσεώς της.

Επειδή η Επιτροπή ομοφώνως αποδέχεται για τους παραπάνω λόγους την εισήγηση του Διευθυντή της Διευθύνσεως Αγοράς - Ανταγωνισμού,

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

αποδέχεται την αίτηση των εταιρειών REAL-KAUF LEBENSMITTEL UND BRAUCHSGUTER VERTRIEBS KG και ΣΕΛΜΑΝ Ελληνοελβετική Βιομηχανία Επεξεργασίας Ξύλου Α.Ε.

Αποφαίνεται ότι η σύσταση της κοινής εταιρείας στην οποία συμμετείχαν με ποσοστό 50% εκάστη δεν αποτελεί παράβαση του άρθρ. 1 παρ. 1 του Ν. 703/77.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 5 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Αριθ. 257/11 (4)

Μη επιβολή προστίμου στις ημεδαπές Α.Ε. «ΕΡΛΙΚΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» ΚΑΙ «ΔΟΠΛΕ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ».

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποτελούμενη από τους Γεώργιο Σκουλούδη, Πρόεδρο, Ιωάννη Δρυλεράκη, Παναγιώτη Αθανάσογλου Τακτικά Μέλη Ιωάννα Χατζή αναπληρωματικό μέλος, κωλυομένων των υπολοίπων τακτικών και αναπληρωματικών μελών συνήλθε στο γραφείο 611 του Υπουργείου Εμπορίου την 12.4.95 ημέρα Τετάρτη και ώρα 14.30 παρουσία και της γραμματέως της Σταυρούλας Χατζή για να αποφανθεί, σύμφωνα με το άρθρο 4α του Ν. 703/1997, επί της από εισήγησης της Διεύθυνσης Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού με την οποία προτείνεται η λήψη γνωμοδότησης για την επιβολή προστίμου στις επιχειρήσεις «ΕΡΛΙΚΙΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» ΚΑΙ «ΔΟΠΛΕ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» για το λόγο ότι οι επιχειρήσεις τούτες προέβησαν σε εκπρόθεσμη γνωστοποίηση της συγκέντρωσής τους.

Η Επιτροπή αφού άκουσε το Γενικό Εισηγητή της υπόθεσης Ελευθέριο Θωμόπουλο, τον εκπρόσωπο της επιχειρήσεως «ΕΡΛΙΚΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» Ηλία Κιουσόπουλου και αφού έλαβε γνώση των στοιχείων του φακέλλου που σχηματίσθηκε από τη Διεύθυνση Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού έκρινε τα εξής:

Στο προαναφερόμενο άρθρο 4α του Ν. 703/77, όπως τούτο προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1934/ 1991 και ίσχυε κατά την κρίσιμη περίοδο ορίζονται τα εξής:

«1. Κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων πρέπει να γνωστοποιείται εντός μηνός, από την πραγματοποίησή της στην αρμόδια για τον ανταγωνισμό Υπηρεσία του Υπουργείου Εμπορίου.

2. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται γνωστοποίηση όταν: α) το μερίδιο συμμετοχής στην αγορά των αγαθών ή υπηρεσιών, που αφορά η συγκέντρωση, αντιπροσωπεύει στην Εθνική αγορά ή σε ένα σημαντικό τμήμα της μέχρι 10% του συνολικού κύκλου εργασιών ή β) ο συνολικός κύκλος εργασιών όλων των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4ε, δεν υπερβαίνει στην Εθνική αγορά το σε δραχμές ισόποσο των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) Ευρωπαϊκών Λογιστικών Μονάδων (ECU).

3. Υποχρεούνται σε γνωστοποίηση: α) σε περίπτωση που η συγκέντρωση αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, η καθεμία από αυτές β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις τα πρόσωπα, οι επιχειρήσεις ή ομάδες προσώπων ή επιχειρήσεων που αποκτούν έλεγχο στο σύνολο ή σε τμήματα μίας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, καθορίζεται το ειδικότερα περιεχόμενο της γνωστοποιήσεως και κάθε άλλο σχετικό μ' αυτήν θέμα.

5. Ο Υπουργός Εμπορίου, μπορεί, μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, να επιβάλλει πρόστιμο ύψους 3% του συνολικού κύκλου εργασιών, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4ε, σε περίπτωση παραλείψεων της υποχρέωσης προς γνωστοποίηση». Η τελευταία παράγραφος του

άρθρου τούτου κατά το μέρος που καθιστά αρμόδιο τον Υπουργό Εμπορίου μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού να επιβάλλει πρόστιμο πρέπει να θεωρηθεί καταργημένη, καθόσον κατά την παρ. 4 του ιδίου άρθρου, όπως τούτο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 παρ. 2 του Ν. 2296/95 και ισχύει ήδη από 24.2.95. Κατά το άρθρο 8 του ίδιου νόμου η πιο πάνω εξουσία του Υπουργού Εμπορίου να επιβάλλει πρόστιμο περιήλθε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Από τις διατάξεις τούτες προκύπτει ότι η εφαρμογή τους συναρτάται με την έκδοση της κανονιστικής απόφασης του Υπουργού Εμπορίου με την οποία και θα καθορισθεί το ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης κατά τη ρητή μνεία της διάταξης της παρ. 4. Συνεπώς εφόσον δεν έχει εκδοθεί ακόμη η κανονιστική απόφαση δεν επιτρέπεται να επιβληθεί με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου (ήδη της Επιτροπής Ανταγωνισμού) το προβλεπόμενο από την παρ. 5 του ίδιου άρθρου πρόστιμο. Κατά τη γνώμη όμως του Προέδρου της Επιτροπής οι θεσπιζόμενες πιο πάνω ρυθμίσεις, όσον αφορά την υποχρέωση γνωστοποίησης της συγκέντρωσης των επιχειρήσεων είναι λεπτομερείς και δύνανται να εφαρμοσθούν αυτοτελώς. Ως εκ τούτου η παράλειψη της Διοίκησης να εκδόσει την προβλεπόμενη από την παρ. 4 κανονιστική απόφαση για τη ρύθμιση των λεπτομερειών εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου τούτου (ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης) δεν καθιστά κατά την ίδια γνώμη ανέφικτη την εφαρμογή τους (προβλ. ΣτΕ 1854/1990) ολομ., Βλ. ακόμη ΣτΕ 1611/1977, 3152/1967, 960 και 1368/1965). Κατόπιν τούτων η Επιτροπή Ανταγωνισμού κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι δεν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο στις ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες «ΕΡΛΙΚΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» και «ΔΟΠΛΕ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΩΝ» για το λόγο ότι οι εταιρείες αυτές γνωστοποίησαν με καθυστέρηση κατά 2 χρονια 8 μήνες και 28 ημέρες από την καταχώρηση της Εγκριτικής απόφασης της συγχώνευσής τους (δι' απορροφήσεως της δεύτερης από την πρώτη) στο μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών (καταχώρηση στις 29.11.91 και υποβολή γνωστοποίησης στην Υπηρεσία στις 27.9.94 αντί της 29.12.1991 τελευταίας ημέρας της προβλεπόμενης μηνιαίας προθεσμίας).

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Αριθ. 258/12 (5)

Μη επιβολή προστίμου στις ημεδαπές Α.Ε. ΕΛΑΪΣ Α.Ε. ΚΑΙ ΔΙΝΑ Α.Ε.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αποτελούμενη από τους Γεώργιο Σκουλούδη, Πρόεδρο, Παν. Αθανασόγλου, Νικ. Χριστόπουλο – Τακτικά Μέλη, Ιωάννα Χατζή αναπληρωματικό μέλος κωλυομένων των υπολοίπων τακτικών και αναπληρωματικών μελών, συνήλθε στο γραφείο 611 του Υπουργείου Εμπορίου την 12.5.95 ημέρα Παρασκευή και ώρα 14η παρουσία και της γραμματέως της Σταυρούλας Χατζή για να αποφανθεί σύμφωνα με το άρθρο 4ο του Ν. 703/77 επί της από 27.3.95 εισήγησης της Δ/νσης Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού, με την οποία εισηγείται την επιβολή πορστίμου στις επιχειρήσεις ΕΛΑΪΣ ΑΕ και ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ – ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ και του δ.τ. ΕΔΙΝΑ ΑΕ για το λόγο ότι οι επιχειρήσεις τούτες προέβησαν σε εκπρόθεσμη γνωστοποίηση της συγκέντρωσής τους.

Η Επιτροπή αφού άκουσε το Γενικό Εισηγητή της υπόθεσης Ελευθέριο Θωμόπουλο και αφού έλαβε γνώση των στοιχείων του φακέλλου που σχηματίσθηκε από τη Δ/νση Έρευνας Αγοράς – Ανταγωνισμού έκρινε τα εξής:

Στο προαναφερόμενο άρθρο 4α του Ν. 703/77 όπως τούτο προστέθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1934/91 και ίσχυε κατά την κρίσιμο περίοδο, ορίζονται τα εξής:

«1. Κάθε συγκέντρωση επιχειρήσεων πρέπει να γνωστοποιείται εντός μηνός από την πραγματοποίησή της στην αρμόδια για τον ανταγωνισμό Υπηρεσία του Υπουργείου Εμπορίου.

2. Κατ' εξαίρεση, δεν απαιτείται γνωστοποίηση όταν: α) το μερίδιο συμμετοχής στην αγορά των αγαθών ή υπηρεσιών, που αφορά η συγκέντρωση, αντιπροσωπεύει στην Εθνική αγορά ή σε ένα σημαντικό τμήμα της μέχρι 10% του συνολικού κύκλου εργασιών, η β) ο συνολικός κύκλος εργασιών όλων των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 4ε, δεν υπερβαίνει στην Εθνική αγορά το σε δραχμές ισόποσο των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) Ευρωπαϊκών Μονάδων (ECU).

3. Υποχρεούνται σε γνωστοποίηση: α) σε περίπτωση που η συγκέντρωση αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στη συγκέντρωση, η καθεμία από αυτές, β) σε όλες τις άλλες περιπτώσεις τα πρόσωπα, οι επιχειρήσεις ή ομάδες προσώπων ή επιχειρήσεων που αποκτούν έλεγχο στο σύνολό τους ή σε τμήματα μίας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου, μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, καθορίζεται το ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποιήσεως και κάθε άλλο σχετικό μ' αυτή θέμα.

5. Ο Υπουργός Εμπορίου, μπορεί, μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού, να επιβάλλει πρόστιμο ύψους 3% του συνολικού κύκλου εργασιών, όπως αυτός ορίζεται στο άρθρο 4ε, σε περίπτωση παραλείψεως της υποχρέωσης προς γνωστοποίηση».

Η τελευταίοα παράγραφος του άρθρου τούτου κατά το μέρος που καθιστά αρμόδιο τον Υπουργό Εμπορίου μετά από γνώμη της Επιτροπής Ανταγωνισμού να επιβάλλει πρόστιμο πρέπει να θεωρηθεί καταργημένη, καθόσον κατά την παράγρ. 4 του ίδιου άρθρου, όπως τούτο αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 παράγρ. 2 του Ν. 2296/95 και ισχύει ήδη από 24.2.95 κατά το άρθρο 8 του ίδιου νόμου η πιο πάνω εξουσία του Υπουργού Εμπορίου να επιβάλλει πρόστιμο περιήλθε στην Επιτροπή Αναγωνισμού.

Από τις διατάξεις τούτες προκύπτει ότι η εφαρμογή τους συναρτάται με την έκδοση της κανονιστικής απόφασης του Υπουργού Εμπορίου με την οποία και θα καθοριστεί το ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης κατά τη ρητή μνεία της διάταξης της παραγρ. 4. Συνεπώς εφόσον δεν έχει εκδοθεί ακόμη η κανονιστική απόφαση δεν επιτρέπεται να επιβληθεί με απόφαση του Υπουργού Εμπορίου (ήδη της Επιτροπής Ανταγωνισμού), το προβλε-

πόμενο από την παράγρ. 5 του ίδιου άρθρου πρόστιμο. Κατά τη γνώμη όμως του Προέδρου της Επιτροπής οι θεσπιζόμενες πιο πάνω ρυθμίσεις, όσον αφορά την υποχρέωση γνωστοποίησης της συγκέντρωσης των επιχειρήσεων είναι λεπτομερείς και δύνανται να εφαρμοσθούν αυτοτελώς. Ως εκ τούτου η παράλειψη της Διοίκησης να εκδόσει την προβλεπόμενη από την παράγρ. 4 κανονιστική απόφαση για τη ρύθμιση των λεπτομερειών εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου τούτου (ειδικότερο περιεχόμενο της γνωστοποίησης) δεν καθιστά κατά την ίδια γνώμη ανέφικτη την εφαρμογή τους (προβλ. Σ.τ.Ε. 1854/1990 ολομ., βλ. ακόμη Σ.τ.Ε. 1611/1977, 3152/1967, 960 και 1368/1965). Κατόπιν τούτων η Επιτροπή Ανταγωνισμού κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι δεν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο στις ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες ΕΛΑΪΣ ΑΕ και ΕΔΙΝΑ ΑΕ για το λόγο ότι οι εταιρείες αυτές γνωστοποίησαν με καθυστέρηση κατά 11 μήνες από την καταχώρηση της εγκριτικής απόφασης της συγχωνεύσής τους (δι' απορροφήσεως της δεύτερης από την πρώτη) στο Μητρώο Ανωνύμων Εταιρειών (καταχώρηση στις 13.12.93 και υποβολή γνωστοποίησης στην Υπηρεσία στις 13.12.1994 αντί της 13.1.1994 τελευταίας ημέρας της προβλεπόμενης προθεσμίας).

Ανεξαρτήτως των ανωτέρω, εφόσον με την ισχύουσα ήδη ρύθμιση, συγκέντρωση πραγματοποιείται όταν συγχωνεύονται δύο ή περισσότερες προηγουμένως ανεξάρτητες επιχειρήσεις (άρθρο 4 παράγ. 2, όπως το άρθρο τούτο ισχύει μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 2296/95, βλ. και εισηγητική έκθεση του νόμου τούτου) και στην κρινόμενη περίπτωση οι προαναφερόμενες επιχειρήσεις δεν ήταν ανεξάρτητες (η απορροφούμενη ήταν θυγατρική της απορροφούσας με κατοχή 100% των μετοχών) δεν υφίσταται υποχρέωση σε γνωστοποίηση της πιο πάνω φερόμενης συγκέντρωσης και συνεπώς και για το λόγο αυτό δεν πρέπει να επιβληθεί πρόστιμο στις επιχειρήσεις αυτές.

Η παρούσα απόφαση να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Μαΐου 1995

Ο Πρόεδρος
Γ. ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ